

Tvey nýggj fiskiskip:

Merkis- vika í Klaksvík

Sunnudagin kom fyrsti nýbygningurin hjá klaksvíkingum í 10 ár flaggskráddur inn á Klaksvíkina. Tað var svartkjaftatrolarin Raðhamar.

Hósdagin kom so frystilínuskipið Klettur á Klaksvíkina — somuleiðis flaggskráddur.

Her liggja tey bæði nýggju skipini, sum eru bygd í Noregi og sum tilsamans hava kostað umleið 110 mill. kr.

til svartkalvaveiðuna.

Og tá hesir bátar ikki kunnu fiska við Labrador fyrri í ein stóran part av árinum, so kemur Svalbard væl við sum alternativ.

Nú veldst so um, hvat fæst við Svalbard. Men gongur væl, so kann vera, at bátarnir sjálvir fáa góða byrjan, og at landið fær gjørt ókeypis fiskiroyndir.

Hvat viðvíkur Svalbard, so eru har ongar kvotur fyrri svartkalva, so

er nógvt til av hesum fiskaslág, ræður um at koma í gongd sum skjótast og byggja upp ein fiskiskap.

Klettur skal fiska fyrri einar 10 mill. kr. um árið fyrri at bera seg.

jan

Gashólmur er meinlikur Kletti. Hann skal eisini á royndarveiði eftir svartkalva við Svalbard. Her liggur hann á Gøtu.

Heldur dagstovnar enn flogvøll

Latið heldur landspolitíkararnar um flogvøllin, og gerið tit heldur tykkara arbeiði sum kommunalpolitíkarar, við m. a. at loysa dagrøktartrupulleikarnar.

Tórshavnar kommuna er farin undir at »reklamera« við orðinum »Tann deiliga Havn« Hvar er henda deiliga Havn? Onkur meinar,

at hon sæst við øllum blómukassunum, nýggju vegunum, útstykking av nýggjum grundøkjum (tá ikki til øll), umvæling av

gomlum húsum, graslíkisvølli, og nú skal Havnin so eisini hava flogvøll út í Glyvursnesi, hetta sær »pent« út — og er eisini

gott í summum førum, men sum orðtakið sigur, »tú skalt ikki skoða hundin á hárinum«, eg hugsi um ein stóran part av íbúgvunum í Havnini — nevnliga foreldur at smábørnum, sum ikki kunnu fáa tey ansað, vegna plássstrot á dagstovnum — og tí noyðast tey antin at vera heima, og harvið missa eina inntøku, ella fáa barnið/børnini ansað »svart« — sum er sera óheppið. Hetta heim-ið er ikki undir eftirligi, gerst henda dagrøkt sjúk, er eingin at taka við. Hetta kann eisini verða ov dyrt, við tað at tú ofta skalt gjalda fyrri hvønn tíma, barnið er hjá henni. Hevur tú so fleiri børn, kann hetta als ikki lata seg gera.

Í lotuni frættist, at umleið 250 børn í veggustovu aldri ikki fáa dagrøktarpláss í ár, 1987, og eini 100 børn í barnagarðsaldri. Tilsamans gevrur hetta eini 350 børn undir skúlaaldri. So koma vit til børnini í skúlaaldri, teim-

um sum tørvar fritíðarheim; her finnast eingi tøl, sum kunnu vísa tærvin, men tey mugu vera mong, tá ið hugsað verður um skúlagongdina hjá 1. og 2. flokki. Tey eru bert í skúla hálvan dag, ávikavist fyrra- og seinnapart. Hvat gera hesi foreldur? Sjálf eri eg í hesi støðu, við taðat mitt barn bert er í skúla seinnapartar, og tí einki stað hevur at vera í fyrrapartarnar. Vit royna at klára okkum sum frægest, við at fáa onkran, sum hevur fri, at ansa eftir tí, men ofta er eingin, og tí má barnið ganga einsamalt frá tíðliga á morgni til skúlin byrjar. Hetta er sera vandamikið; barnið veit ongantið hvar tað skal fara í dag ella í morgin. Hvat skal bliva av hesum børnum? Sonevndu »lyklabørnum«? Her má ein loysn finnast, og tað skjótt, so hesi børn aftur kunnu kenna seg trygg.

Ofta hoyra vit frá kommunalpolitíkarum, at tað er alt ov dyrt at byggja og reka dagstov-

arnar. Ella teir siga: »Vit eru í gongd við at byggja ein stovn nú«, men teir hugsa als ikki um at loysa tann núverandi trupulleikan. Tað tekur sína tíð at byggja ein stovn, har er so heldur ikki pláss fyrri øllum, og samstundis føðast fleiri børn. Hvat ætla tit at gera við tað? Vit mugu fáa eina loysn nú beinan vegin, tað nyttar ikki at biða.

Samstundis sum vit hava hesar sera stóru trupulleikarnar við dagrøktarstovnum, nýtir kommunan hópin av okkara skattapeningi til kannan av nýggjum flogvølli út í Glyvursnesi. Hvi ikki fyrst loysa teir verandi trupulleikarnar, áðrenn farið verður undir at skapa óneyðugt arbeiði. Latið heldur landspolitíkararnar um flogvøllin, og gerið tit heldur tykkara arbeiði sum kommunalpolitíkarar, við m. a. at loysa dagrøktartrupulleikarnar.

Ein, ið ikki torir at fáa fleiri børn